

RETTENS DOM (Femte Afdeling)
9. november 2004

Sag T-116/03

Oreste Montalto
mod
Rådet for Den Europæiske Union

»Tjenestemænd – ansættelse – midlertidig ansat –
opslag om ledig stilling – ansættelsesprocedure«

Fuldstændig gengivelse på fransk.....II - 1541

Angående: Påstand dels om annullation af Rådets afgørelse af 23. maj 2002 om udnævnelse af en medformand for et appelkammer og præsident for appelafdelingen under Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (EFT 2002 C 130, s. 2), dels om tilkendelse af erstatning.

Udfald: Rådets afgørelse af 23. maj 2002 om udnævnelse af en medformand for et appelkammer og præsident for appelafdelingen under Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres. I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union. Rådet betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd – midlertidigt ansatte – ansatte i lønklasse A1 eller A2 – stilling som formand for et appelkammer under Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked – ansættelse – sammenligning af fortjenester – administrationens skøn – grænser – overholdelse af betingelserne i stillingsopslaget og procedurereglerne for udøvelsen af skønsbeføjelsen

(Rådets forordning nr. 40/94, art. 120, stk. 1, og art. 131, stk. 1)

2. Tjenestemænd – institutionernes ansvar uden for kontraktforhold – betingelser – ulovlighed – tab – årsagsforbindelse – bevisbyrde

3. Tjenestemænd – søgsmål – erstatningsøgsmål – annullation af den anfægtede ulovlige retsakt – passende godtgørelse for den ikke-økonomiske skade

1. Når en stilling på et meget højt niveau, der svarer til lønklasse A1 eller A2, skal besættes, har ansættelsesmyndigheden et vidt skøn ved sammenligningen af fortjenesterne for ansøgerne til en sådan stilling. Det står dog fast, at udøvelsen af det vide skøn imidlertid forudsætter overholdelse af alle relevante bestemmelser, hvilket ikke alene vil sige de i stillingsopslaget opstillede betingelser, men også eventuelle procedureregler, som myndigheden har fastsat for udøvelsen af dette skøn.

I denne forbindelse påhviler det ansættelsesmyndigheden nøje at undersøge ansøgningerne og omhyggeligt iagttage de i bl.a. stillingsopslaget opstillede betingelser, således at nævnte myndighed skal bortse fra enhver ansøger, der ikke opfylder en af disse betingelser, eftersom disse er kumulative. Stillingsopslaget udgør nemlig en retlig ramme, ansættelsesmyndigheden selv har opstillet, og som den derfor nøje skal overholde.

Disse betingelser gælder ligeledes for administrationsrådet i Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked, når det udøver de beføjelser, som tillægges det ved forordning nr. 40/94 om EF-varemærker i forbindelse med proceduren for udnævnelse af en formand for et appelkammer under denne organisme. Selv om det ikke er administrationsrådet, som foretager denne udnævnelse, tilkommer det administrationsrådet at opstille den liste på tre kandidater, på grundlag af hvilken Rådet foretager udnævnelse, således at det har et vidt skøn i forbindelse med ansøgningerne og dermed en besluttende rolle.

(jf. præmis 63-68 og 107)

Henvisning til: Domstolen, 18. marts 1993, sag C-35/92 P, Parlamentet mod Frederiksen, Sml. I, s. 991, præmis 15 og 16; Retten, 2. oktober 1996, sag T-356/94, Vecchi mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 437, og II, s. 1251, præmis 50-58; Retten, 20. september 2001, sag T-95/01, Coget m.fl. mod Revisionsretten, Sml. Pers. I-A, s. 191, og II, s. 879, præmis 113; Retten, 9. juli 2002, sag T-158/01, Tilgenkamp mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 111, og II, s. 595, præmis 58; Retten, 18. september 2003, sag T-73/01, Pappas mod Regionsudvalget, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 52-54.

2. En række betingelser skal være opfyldt for, at Fællesskabet kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold; den adfærd, der bebrejdes institutionerne, skal være ulovlig, der skal være lidt et tab, og der skal være årsagsforbindelse mellem adfærden og det påberåbte tab. Det følger heraf, at selv om det godtgøres, at en institution har begået en tjenestefejl, vil Fællesskabet alene pådrage sig ansvar, såfremt sagsøgeren beviser, at han har lidt et tab.

(jf. præmis 125 og 126)

Henvisning til: Retten, 9. februar 1994, sag T-82/91, Latham mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 15, og II, s. 61, præmis 72; Retten, 14. maj 1998, sag T-165/95, Lucaccioni mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 203, og II, s. 627, præmis 57; Retten, 24. april 2001, sag T-172/00, Pierard mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 91, og II, s. 429, præmis 34 og 35.

3. Annullation af en anfægtet retsakt kan i sig selv udgøre en passende og i princippet tilstrækkelig genopretning af den ikke-økonomiske skade, som tjenestemanden kan have lidt.

(jf. præmis 127)

Henvisning til: Domstolen, 7. februar 1990, sag C-343/87, Culin mod Kommissionen, Sml. I, s. 225, præmis 25-29; Retten, 26. januar 1995, sag T-60/94, Pierrat mod Domstolen, Sml. Pers. I-A, s. 23, og II, s. 77, præmis 62.